

# S'encourager mutuellement

Par J. Anette Dennis

Première conseillère dans la présidence générale de la Société de Secours

## Khích Lệ Lẫn Nhau

Bài của Chị J. Anette Dennis

Đệ Nhất Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Phụ Nữ

Conférence générale d'octobre 2025

*Seul le Seigneur connaît pleinement nos limites et notre capacité personnelles, et pour cette raison, il est le seul entièrement qualifié pour juger nos performances.*

J'ai lu récemment une histoire qui m'a profondément touchée. Elle s'est déroulée au USA Masters Track and Field National Championship, une compétition pour les personnes âgées.

L'un des participants à la course du 1 500 mètres, Orville Rogers, était âgé de 100 ans. L'auteur a écrit :

« Lorsque le coup de pistolet de départ a retenti, les coureurs se sont élancés et Orville s'est immédiatement retrouvé en dernière position, où il est resté seul pendant toute la course en avançant très lentement. [Lorsque] le dernier coureur, à part Orville, a terminé la course, il lui restait encore deux tours et demi à parcourir. Près de 3 000 spectateurs sont restés assis calmement, le regardant faire lentement le tour de la piste, complètement seul dans un silence inconfortable.

« [Cependant], lorsqu'il a entamé son dernier tour de piste, la foule s'est levée en l'applaudissant pour l'encourager. Lorsqu'il a abordé la dernière ligne droite, la foule était en liesse. En entendant les encouragements enthousiastes de milliers de spectateurs, Orville a puisé dans ses dernières réserves d'énergie. La foule a explosé de joie lorsqu'il a franchi la ligne d'arrivée où les autres concurrents l'ont accueilli à bras ouverts. Humblement et reconnaissant, Orville a salué la foule et a quitté la piste avec ses nouveaux amis. »

C'était l'unique course d'Orville dans cette compétition, et dans chacune des autres

*Chỉ có Chúa mới biết được trọn vẹn những hạn chế và khả năng của riêng chúng ta, và vì thế, Ngài là Đấng duy nhất hoàn toàn đủ điều kiện để đánh giá năng lực của chúng ta.*

Gần đây tôi có đọc về một kinh nghiệm khiến tôi thật sự xúc động. Nó diễn ra tại Giải Vô Địch Điền Kinh Quốc Gia dành cho Nhóm Tuổi Cao Niên của Hoa Kỳ—một cuộc chạy đua dành cho người cao tuổi.

Một trong các tham dự viên ở nội dung chạy 1.500 mét là Orville Rogers 100 tuổi. Tác giả viết:

“Khi phát súng xuất phát vang lên, các vận động viên lao về phía trước, Orville lập tức rút lại vị trí cuối cùng, ông ở vị trí đó một mình trong suốt cuộc đua, chậm rãi lê bước. [Khi] vận động viên cuối cùng, ngoài Orville ra, cũng đã về đích, thì Orville vẫn còn hai vòng rưỡi nữa. Gần 3.000 khán giả ngồi yên lặng quan sát ông chậm rãi di chuyển quanh đường đua—chỉ một mình ông, lặng lẽ, và cô đơn đến khó chịu.

“[Nhưng] khi ông bắt đầu vòng cuối cùng, khán giả đều đứng lên, vỗ tay khích lệ. Đến khi ông tiến tới đoạn về đích, khán giả bèn hò reo ầm ĩ. Giữa tiếng reo hò khích lệ của hàng ngàn khán giả, Orville dốc hết chút ít sức lực cuối cùng của mình. Khán giả vỡ òa trong niềm vui khi ông bước qua vạch đích và được các đối thủ ôm chúc mừng. Orville khiêm nhường và biết ơn vẫy tay chào khán giả rồi bước ra khỏi đường đua cùng những người bạn mới.”

Đây là cuộc chạy đua thứ năm của Orville, và lần nào ông cũng về đích cuối cùng. Một số người

épreuves, il avait également terminé à la dernière place. Certaines personnes auraient été tentées de juger Orville, se disant qu'à son âge, il n'aurait même pas dû participer, qu'il n'avait pas sa place sur la piste, car il rallongeait considérablement chacune des épreuves pour tout le monde.

Malgré le fait qu'il terminait toujours dernier, Orville a battu cinq records du monde ce jour-là. Personne parmi les spectateurs n'aurait cru cela possible, mais ni eux ni les autres coureurs n'étaient les juges. Orville n'a enfreint aucune règle et les organisateurs n'ont pas abaissé le niveau des exigences. Il a participé à la même compétition et a rempli les mêmes exigences que tous les autres coureurs. Toutefois, il a été tenu compte de son niveau de difficulté, en l'occurrence son âge et ses capacités physiques limitées, puisqu'il concourait dans la catégorie des 100 ans et plus. Et dans cette catégorie, il a battu cinq records du monde.

Tout comme il a fallu beaucoup de courage à Orville chaque fois qu'il s'est élancé sur cette piste, il faut également beaucoup de courage à certains de nos frères et sœurs pour s'engager chaque jour dans l'arène de la vie, sachant qu'ils risquent d'être jugés injustement, alors qu'ils font de leur mieux pour suivre le Sauveur et respecter les alliances qu'ils ont contractées avec lui malgré une adversité décourageante.

Peu importe où nous vivons dans le monde, peu importe, notre âge, nous avons tous fondamentalement besoin d'éprouver un sentiment d'appartenance, de savoir que nous sommes désirés et nécessaires, et que notre vie a un sens et un but, quelles que soient notre situation ou nos limites.

Pendant le dernier tour de piste, la foule a massivement encouragé Orville, lui donnant la force de continuer. Cela n'avait aucune importance qu'il finisse dernier. Pour les athlètes et la foule, c'était beaucoup plus qu'une compétition. De bien des façons, c'était un bel exemple de l'amour du Sauveur en action. Lorsque Orville a terminé, ils se sont tous réjoui ensemble.

Tout comme le Masters Championship, nos assemblées et notre famille peuvent être des lieux de rassemblement où nous nous encourageons mutuellement – des communautés d'alliances nourries par l'amour du Christ les uns pour les autres – nous aidant à surmonter les difficultés

có thể bị cảm dỗ mà phán xét Orville, cho rằng ông thậm chí không nên thi đấu ở tuổi này—rằng đường đua không phải là chỗ của ông vì cuộc đua nào ông tham gia cũng kéo dài quá lâu.

Mặc dù ông luôn luôn về cuối, nhưng Orville đã phá năm kỷ lục thế giới ngày hôm đó. Chẳng ai có thể tin được điều đó là khả thi khi chứng kiến ông trên đường đua, nhưng các khán giả cũng như các đối thủ đều không phải là trọng tài. Orville không hề phạm luật, và các trọng tài cũng không hề hạ thấp tiêu chuẩn. Ông đã tham gia cùng một cuộc đua và hoàn thành cùng các điều kiện giống như tất cả các đối thủ khác. Nhưng mức độ khó khăn của ông—trong trường hợp này, người ta đã tính cả độ tuổi và khả năng thể chất hạn chế của ông—xem xét xếp ông vào nhóm tuổi trên 100. Và trong nhóm tuổi đó, ông đã phá năm kỷ lục thế giới.

Cũng giống như Orville đã phải can đảm rất nhiều mỗi lần bước vào đường đua đó, thì một số anh chị em của chúng ta cũng cần phải có lòng can đảm phi thường để bước vào đấu trường của cuộc đời mỗi ngày, biết rằng họ có thể bị phán xét bất công mặc dù họ cố gắng hết sức mình bất chấp mọi khó khăn để noi theo Đấng Cứu Rỗi và tôn trọng giao ước của họ với Ngài.

Dù chúng ta sống ở đâu trên thế giới, bất kể tuổi tác của chúng ta ra sao, thì nhu cầu cơ bản của tất cả các con người là cảm thấy được thuộc vào, cảm thấy rằng mình được chào đón và cần đến, và rằng cuộc sống của chúng ta có mục đích và ý nghĩa, bất kể hoàn cảnh hay hạn chế của chúng ta là gì đi nữa.

Ở vòng cuối cùng của cuộc đua đó, đám đông đã nhiệt liệt reo hò khích lệ Orville, tiếp thêm sức cho ông ấy. Không quan trọng khi ông là người cuối cùng về đích. Đối với các tham dự viên và khán giả, điều này còn có ý nghĩa nhiều hơn là một cuộc thi đấu. Trong nhiều phương diện, đây là một minh chứng đẹp đẽ về tình yêu thương của Đấng Cứu Rỗi được thể hiện bằng hành động. Khi Orville về tới đích, mọi người đều cùng vui mừng.

Giống như Giải Vô Địch Dành cho Nhóm Tuổi Cao Niên, các giáo đoàn và gia đình có thể là nơi tụ họp để chúng ta khích lệ lẫn nhau—các cộng đồng gồm những người lập giao ước được thúc đẩy bởi tình yêu thương của Đấng Kỳ Tò cho từng người một—giúp đỡ nhau vượt qua bất

que nous rencontrons, nous apportant force et soutien sans nous juger les uns les autres. Nous avons besoin les uns des autres. La force divine vient de l'unité c'est pourquoi Satan cherche à nous diviser.

Malheureusement, pour certains d'entre nous, il peut parfois être difficile d'assister aux réunions de l'église pour diverses raisons. Ce peut être causé par des questions spirituelles, de l'anxiété sociale ou une dépression. C'est peut-être lié au fait d'être d'une ethnie ou d'un pays différent, ou d'avoir des expériences de vie ou des points de vue différents qui font penser à une personne qu'elle n'arrivera jamais à s'intégrer. Il peut même s'agir de parents en manque de sommeil et épuisés émotionnellement par des bébés et de jeunes enfants ou de quelqu'un qui est célibataire dans une assemblée remplie de couples et de familles. Ce peut être une personne ayant besoin de trouver le courage de revenir à l'église après des années d'absence ou rongée par l'idée qu'elle ne sera jamais à la hauteur ni à sa place.

Russell M. Nelson a dit : « Un couple de votre paroisse qui divorce, un jeune qui rentre prématurément de mission ou un adolescent qui remet son témoignage en question n'ont pas besoin de votre jugement. Ils ont besoin de percevoir l'amour pur de Jésus-Christ dans vos paroles et vos actions. »

Notre expérience à l'église est destinée à créer des liens essentiels avec le Seigneur et entre nous, si précieux pour notre bien-être émotionnel et spirituel. Un élément inhérent aux alliances que nous contractons avec Dieu, tout d'abord au baptême, est notre responsabilité de s'aimer et de se soutenir les uns les autres en tant que membres de la famille de Dieu, membres du corps du Christ, mais pas seulement pour cocher une case sur une liste de choses à faire.

L'amour et le soin que nous prenons les uns des autres à la manière du Christ est d'une nature plus élevée et plus sainte. L'amour pur du Christ est la charité. Russell M. Nelson a enseigné : « La charité nous pousse à 'porter les fardeaux les uns des autres' [Mosiah 18:8] et non à se les amoncelers les uns sur les autres. »

Le Sauveur a dit : « À ce point nous nous reconnaitrons

ký thử thách nào mình đang đối phó, trao cho nhau sức mạnh và sự động viên mà không phán xét lẫn nhau. Chúng ta cần đến nhau. Sức mạnh thiêng liêng đến từ sự đoàn kết, và đó là lý do Sa Tan cố ý chia rẽ chúng ta.

Rủi thay, đối với một số người trong chúng ta, việc tham dự nhà thờ đôi khi có thể khó khăn vì nhiều lý do khác nhau. Có thể là ai đó đang chật vật với những thắc mắc về đức tin hoặc ai đó mắc chứng lo âu xã hội hoặc trầm cảm. Có thể là một ai đó đến từ một quốc gia khác, hoặc thuộc chủng tộc hay có gốc gác khác, hoặc ai đó có kinh nghiệm sống hoặc cách nhìn nhận sự việc khác biệt, khiến họ cảm thấy mình không phù hợp với khuôn mẫu chung. Đó thậm chí có thể là các bậc cha mẹ đang thiếu ngủ và căng thẳng cảm xúc vì phải chăm con nhỏ, hoặc một ai đó độc thân trong một giáo đoàn toàn những người đã có gia đình. Cũng có thể là một ai đó đang lấy hết can đảm để trở lại sau nhiều năm kém tích cực hoặc ai đó có cảm giác dai dẳng là họ không đủ tiêu chuẩn và họ sẽ không bao giờ thuộc vào.

Chủ Tịch Russell M. Nelson đã nói: “Nếu một cặp vợ chồng trong tiểu giáo khu của anh chị em ly hôn, hoặc một người truyền giáo trẻ tuổi trở về nhà sớm, hay một thiếu niên nghi ngờ về chứng ngôn của mình, thì họ không cần đến lời phê phán của anh chị em. Họ cần cảm nhận tình yêu thương thanh khiết của Chúa Giê Su Ky Tô mà được phản ánh qua lời nói và hành động của chúng ta.”

Kinh nghiệm của chúng ta ở nhà thờ là nhằm mang đến những mối liên kết quan trọng với Chúa và với nhau mà vô cùng cần thiết cho sự an lạc thuộc linh và cảm xúc của chúng ta. Ấn sâu trong các giao ước chúng ta lập với Thượng Đế, bắt đầu với phép báp têm, là trách nhiệm của chúng ta để yêu thương và chăm sóc lẫn nhau với tư cách là các thành viên trong gia đình, các chi thể trong thân của Đấng Ky Tô, chứ không phải chỉ để đánh dấu là đã hoàn thành trong bảng liệt kê những việc chúng ta được trông mong phải làm.

Tình yêu thương và sự chăm sóc giống như Đấng Ky Tô thì cao cả hơn và thánh thiện hơn. Tình yêu thương yêu thanh khiết của Đấng Ky Tô là lòng bác ái. Như Chủ Tịch Nelson đã dạy: “Lòng bác ái thúc đẩy chúng ta ‘mang gánh nặng lẫn cho nhau’ [Mô Si A 18:8] thay vì chất đống gánh nặng cho nhau.”

Đấng Cứu Rỗi đã phán: “Nếu các người yêu

que vous êtes mes disciples, si vous avez de l'amour les uns pour les autres. » Russell M. Nelson a ajouté : « La charité est la caractéristique principale d'un vrai disciple de Jésus-Christ. [...] Le message du Sauveur est clair : ses vrais disciples édifient, élèvent, encouragent, persuadent et inspirent. [...] La façon dont nous nous adressons à d'autres personnes et parlons d'elles [...] importe vraiment. »

Les enseignements du Sauveur à ce sujet sont très simples. Ils sont résumés dans la règle d'or : Tout ce que vous voulez que les hommes fassent pour vous, faites-le de même pour eux. Mettez-vous à la place de cette personne et traitez-la comme vous aimeriez être traité si vous étiez à sa place.

Traiter les autres à la manière du Christ s'étend largement au-delà de notre famille et de nos assemblées. Cela inclut nos sœurs et nos frères d'autres confessions ou sans confession du tout. Mais aussi ceux qui viennent d'autres pays ou cultures, ou qui ont des opinions politiques différentes des nôtres. Nous faisons tous partie de la famille de Dieu et il aime tous ses enfants. Il désire que ses enfants l'aiment l'un et l'autre.

La vie du Sauveur était un exemple d'amour, il rassemblait et édifiait même ceux que la société avait jugés comme parias et impurs. Il est un exemple qu'il nous est commandé de suivre. Nous sommes ici pour acquérir les attributs du Christ et devenir un jour comme notre Sauveur. Son Évangile n'est pas une liste de tâches à effectuer, c'est un Évangile de changement, pour devenir comme lui et aimer comme il le fait. Il veut que nous devenions un peuple de Sion.

À la fin de ma vingtaine, j'ai traversé une période de profonde dépression et, pendant cette période, c'était comme si la réalité que Dieu existait avait soudainement disparue. Je ne peux pas vraiment expliquer ce que je ressentais, mais je me sentais complètement perdue. Depuis que j'étais petite fille, j'avais toujours su que mon Père céleste était là et que je pouvais lui parler. Mais pendant cette période, je ne savais plus s'il y avait un Dieu. Je n'avais jamais rien vécu de semblable auparavant et j'avais l'impression que toutes mes

nous, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta.” Và Chủ Tịch Nelson cũng nói thêm: “Lòng bác ái là đặc điểm chính của một tín đồ chân chính của Chúa Giê Su Kỵ Tô.” “Sứ điệp của Đấng Cứu Rỗi rất rõ ràng: Các môn đồ chân chính của Ngài xây dựng, nâng đỡ, khuyến khích, thuyết phục và truyền cảm hứng. ... Cách chúng ta nói chuyện với người khác và về họ ... là thực sự quan trọng.”

Lời giảng dạy của Đấng Cứu Rỗi về điều này thì rất đơn giản. Điều này được đúc kết trong Luật Khuôn Vàng Thước Ngọc: Hễ điều chi mà các người muốn người ta làm cho mình, thì cũng hãy làm điều đó cho họ. Hãy đặt mình vào vị trí của người đó và đối xử với họ theo cách mà anh chị em muốn được đối xử nếu anh chị em ở trong hoàn cảnh của họ.

Chúng ta nên cư xử theo cách của Đấng Kỵ Tô với tất cả mọi người bất kể phạm vi gia đình và tín ngưỡng của mình. Bao gồm các chị em và anh em của chúng ta thuộc các tín ngưỡng khác hay không theo tín ngưỡng nào. Bao gồm các anh em và chị em của chúng ta từ các quốc gia và nền văn hóa khác, cũng như những người có lập trường chính trị khác nhau. Chúng ta đều thuộc vào gia đình của Thượng Đế, và Ngài yêu thương tất cả con cái của Ngài. Ngài mong muốn các con cái của Ngài yêu mến Ngài và cũng yêu mến lẫn nhau.

Cuộc sống của Đấng Cứu Rỗi là tấm gương về tình yêu thương, sự quy tụ, và nâng đỡ ngay cả đối với những người bị xã hội đánh giá là bị ruồng bỏ và ô uế. Ngài là tấm gương mà chúng ta được truyền lệnh phải noi theo. Chúng ta ở đây để phát triển các thuộc tính giống như Đấng Kỵ Tô và cuối cùng trở nên giống như Đấng Cứu Rỗi của mình. Giáo Hội của Ngài không phải là giáo hội của những việc cần làm; đó là giáo hội của sự trở thành—trở thành giống như Ngài và yêu thương giống như Ngài yêu thương. Ngài muốn chúng ta trở thành dân Si Ôn.

Khi tôi gần 30 tuổi, tôi đã rơi vào một thời kỳ trầm cảm nặng, và trong thời gian đó, thể như sự thật về Thượng Đế hẫng hũu bỗng nhiên biến mất. Tôi không hiểu được hết cảm giác đó ngoài việc nói là tôi cảm thấy hoàn toàn lạc lối. Từ khi còn bé, tôi luôn luôn biết rằng Cha Thiên Thượng của tôi luôn ở đó và tôi có thể trò chuyện với Ngài. Nhưng trong thời gian đó, tôi không còn biết là có một Thượng Đế hay không nữa. Tôi chưa bao giờ trải qua bất cứ điều gì giống như thể trước đây trong đời mình, và thể như toàn bộ

croyanances fondamentales s'écroulaient.

Pour cette raison, j'avais du mal à aller à l'église. J'y allais, mais c'était en partie parce que j'avais peur qu'on dise que j'étais « non pratiquante » ou « moins fidèle » et je craignais de devenir un « projet » attribué à quelqu'un. Ce dont j'avais vraiment besoin à ce moment-là, c'était de ressentir l'amour, la compréhension et le soutien sincères des gens autour de moi, et non d'être jugée.

Certaines des suppositions que je craignais que les gens fassent à mon sujet, je les avais moi-même faites à propos d'autres personnes quand elles n'assistaient pas régulièrement aux réunions de l'Église. Cette expérience personnelle douloureuse m'a appris des leçons précieuses sur les raisons pour lesquelles il nous est commandé de ne pas nous juger injustement les uns les autres.

Y a-t-il parmi nous des personnes qui souffrent en silence, craignant que leurs combats cachés ne soient découverts parce qu'elles ne savent pas comment les autres réagiront ?

Seul le Seigneur connaît pleinement le niveau réel de difficulté avec lequel chacun de nous mène sa vie, les fardeaux que nous portons, les difficultés et les obstacles que nous affrontons et qui sont souvent invisibles aux yeux des autres. Lui seul comprend pleinement les blessures et les traumatismes qui ont bouleversé la vie de certains d'entre nous dans le passé et qui continuent de nous affecter aujourd'hui.

Souvent, nous nous jugeons nous-mêmes sévèrement, pensant que nous devrions être bien plus loin sur le chemin. Seul le Seigneur connaît pleinement nos limites et notre capacité personnelles, c'est pourquoi il est le seul pleinement qualifié pour juger nos performances.

Sœurs et frères, soyons comme les spectateurs de cette histoire et encourageons-nous mutuellement dans notre parcours de disciple, peu importe notre situation ! Il n'est pas nécessaire d'enfreindre des règles ou d'abaisser le niveau des exigences. C'est en fait le deuxième grand commandement, aimer notre prochain comme nous-mêmes. Et, comme notre Sauveur l'a dit : « Toutes les fois que vous avez fait ces choses à l'un de ces plus petits de mes frères, c'est à moi que vous les avez faites », bonnes ou mauvaises. Il nous a aussi dit : « Si vous n'êtes pas un, vous n'êtes pas de moi. »

Le fondement de moi-même est en train de s'effondrer.

Kết quả là tôi thấy việc tham dự nhà thờ thật là khó. Tôi đã đi nhà thờ, nhưng một phần là vì tôi sợ bị gán cho là “kém tích cực” hay là “kém trung tín,” và tôi sợ là mối quan hệ của tôi với ai đó chỉ xuất phát từ chỉ định mà họ được giao. Điều tôi thực sự cần vào lúc đó là cảm nhận được tình yêu thương chân thật, sự thấu hiểu, và hỗ trợ từ mọi người xung quanh, chứ không phải xét đoán.

Một số những định kiến mà tôi sợ là người khác có thể đã đưa ra về tôi, lại chính là điều mà bản thân tôi đã đưa ra về người khác khi họ không tham dự nhà thờ thường xuyên. Kinh nghiệm cá nhân đau đớn đó đã dạy cho tôi một vài bài học bổ ích về lý do tại sao chúng ta được truyền lệnh không được xét đoán người khác một cách bất công.

Có ai trong chúng ta đang âm thầm chịu đựng, lo sợ người khác phát hiện ra những khó khăn thầm kín trong lòng mình vì không biết họ sẽ phản ứng ra sao?

Chỉ có Chúa mới biết được trọn vẹn mức độ khó khăn mà mỗi người chúng ta đang gặp phải trong đường đua của cuộc đời—những gánh nặng, khó khăn, và chướng ngại vật chúng ta đang đối mặt mà người khác có thể thường không thấy. Chỉ có Ngài mới hiểu được trọn vẹn những cú sốc cuộc đời và chấn động tâm lý mà một số người trong chúng ta có thể đã trải qua trước đây nhưng vẫn ảnh hưởng đến chúng ta bây giờ.

Có nhiều khi chúng ta thậm chí còn xét đoán bản thân mình một cách khắc nghiệt, cho rằng mình có lẽ nên làm tốt hơn nữa trên đường đua. Chỉ có Chúa mới biết được trọn vẹn những hạn chế và khả năng của riêng chúng ta, và vì thế, Ngài là Đấng duy nhất toàn đủ điều kiện để đánh giá năng lực của chúng ta.

Thưa anh chị em, chúng ta hãy giống như các khán giả trong câu chuyện đó và khích lệ lẫn nhau trong hành trình làm môn đồ của mình bất kể hoàn cảnh của chúng ta ra sao! Điều đó không đòi hỏi chúng ta phải vi phạm luật lệ hay hạ thấp tiêu chuẩn. Thực ra đó là giáo lệnh lớn thứ hai—hãy yêu thương người lân cận như chính mình. Và như Đấng Cứu Rỗi đã phán: “Hãy làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này ... ấy là đã làm cho chính mình ta vậy,” cho mục đích tốt hay xấu. Ngài cũng phán cùng chúng ta: “Hãy hiệp làm một; và nếu các người không hiệp làm một thì các người không

Dans la vie de chacun de nous, il y aura des moments où nous serons ceux qui ont besoin d'aide et d'encouragement. Engageons-nous dès maintenant à toujours nous soutenir les uns les autres. En agissant ainsi, nous parviendrons à une plus grande unité et donnerons au Sauveur l'occasion d'accomplir son œuvre sacrée, celle de guérir et de transformer chacun de nous.

À chacun de vous qui avez peut-être l'impression d'être très à la traîne dans la course de la vie, ce voyage dans la condition mortelle, n'abandonnez pas. Seul le Sauveur peut juger pleinement où vous devriez être aujourd'hui, et il est compatissant et juste. Il est le grand juge de la course de la vie et le seul à comprendre pleinement le niveau de difficulté selon lequel vous courez, marchez ou avancez lentement. Il tiendra compte de vos limites, de vos capacités, de votre vécu, des fardeaux cachés que vous portez, ainsi que des désirs de votre cœur. Vous êtes peut-être en train de battre des records du monde symboliques. Ne perdez pas espoir. Continuez d'avancer ! Restez ! Vous avez votre place ici ! Le Seigneur a besoin de vous et nous avons besoin de vous !

Où que vous viviez dans le monde, aussi loin que cela puisse être, n'oubliez jamais que votre Père céleste et votre Sauveur vous connaissent parfaitement et vous aiment d'un amour parfait. Ils ne vous oublient jamais. Ils veulent vous ramener à eux.

Gardez les yeux fixés sur le Sauveur. Il est votre barre de fer. Ne le lâchez pas. Je témoigne qu'il vit et que vous pouvez lui faire confiance. Je témoigne aussi qu'il vous encourage.

Je prie pour que nous suivions tous l'exemple du Sauveur et nous encourageons mutuellement. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

phải là của ta.”

Sẽ có lúc trong cuộc sống của mỗi người chúng ta, chúng ta sẽ là người cần được giúp đỡ và khích lệ. Chúng ta hãy cam kết ngay bây giờ là sẽ luôn luôn làm như vậy lẫn cho nhau. Khi làm như vậy, chúng ta sẽ xây dựng tình đoàn kết chặt chẽ hơn và tạo ra một môi trường mà qua đó Đấng Cứu Rỗi có thể thực hiện công việc thiêng liêng của Ngài là chữa lành và biến đổi mỗi người chúng ta.

Đối với mỗi anh chị em mà có thể cảm thấy như mình đang tụt lại quá xa phía sau trên đường đua của cuộc đời này, trên cuộc hành trình trần thế này, thì hãy tiếp tục. Chỉ có Đấng Cứu Rỗi mới có thể phán xét một cách toàn diện vị trí anh chị em nên ở vào lúc này, và Ngài có lòng trắc ẩn và công bình. Ngài là Đấng Phán Xét Vĩ Đại trong đường đua của cuộc đời, và là Đấng duy nhất ít được trọng vọng mức độ khó khăn của đường đua mà anh chị em đang chạy hay đang đi bộ hay đang lê bước. Ngài sẽ ghi nhận những hạn chế, khả năng, kinh nghiệm sống của anh chị em, và những gánh nặng thầm kín anh chị em đang mang, cũng như những ước muốn trong lòng anh chị em. Biết đâu anh chị em cũng có thể phá kỷ lục thế giới theo ý nghĩa tượng trưng nữa đây. Xin đừng mất hy vọng. Xin hãy tiếp tục! Xin hãy ở lại! Anh chị em thật sự thuộc vào! Chúa cần anh chị em, và chúng tôi cần anh chị em!

Bất kể anh chị em đang ở đâu trên thế giới, dù có xa xôi đến đâu, xin hãy luôn nhớ rằng Cha Thiên Thượng và Đấng Cứu Rỗi biết anh chị em một cách trọn vẹn và hoàn toàn yêu thương anh chị em. Hai Ngài không bao giờ lãng quên anh chị em. Hai Ngài muốn mang anh chị em trở về nhà.

Hãy luôn hướng tới Đấng Cứu Rỗi. Ngài là thanh sắt của anh chị em. Hãy luôn giữ vững mối quan hệ với Ngài. Tôi làm chứng rằng Ngài hằng sống và rằng anh chị em có thể tin cậy Ngài. Tôi cũng làm chứng rằng Ngài đang khích lệ anh chị em.

Cầu xin tất cả chúng ta đều noi theo tấm gương của Đấng Cứu Rỗi và khích lệ lẫn nhau là lời cầu nguyện của tôi trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men.